

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 Din., na posameznoga 2 Din., 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVI

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., polstrani 400 Din. i tak niže.

Molimo Te, skriti Bog, pobožno!

Naša molitev je dvojna, nas, ki smo na kongresi zbrani, i vas, ki ste doma ostali. Dva tabora ta kričala k Gospodi, a kričala ta pa ednoisto molitev. Pred Najsvetejšim, pred Jezušom, ki nas iz Oltarskoga Svestva vse vidi i čuje, nas na kongresi i vas, ki ste doma ostali, poklekni mo vsi pa zmolimo na Petrovo i v nedelo po tom godi iz celoga srca i z cele duše sledečo ponizno molitev:

„Jezuš verjemo, da si pod belim krühom v presvetom Oltarskom Svestvi nazoči. Nazoči si kak Bog i človek, istinsko, prav, dejansko, kak si bio na naročaj svoje presvete Matere Marije i hranitelja, sv. Jožefa. Isti si tudi pred nami, kak si bio v jaslicaj pred pastirčki i Modrimi Krali. Isti si tu, ki si mrtvoga Lazara na žitek obüdo i ozdravo slepca pri Jerichi. Isti si tudi zdaj, kak si bio v Simonovoj hiši, kda si pokornoj Magdalenj odpüsto grehe. Križ je tvoje rame glodao i tvoja krv se je cedila po njem dolj za naše grehe, isto telo je tu pred nami pod podobov krüha i vina i ista krv se pretaka v našem kelih, v tvojem telu pri sv. meši. Ti si tu med nami, ki si z Očom eden, ki z Očom i sv. Dühom od vekomaj do vekomaj kraluješ i ravnaš vsakoga posameznoga človeka i vseh narodov življenje od najmenše do največše reči. Tisti si tu med nami, ki si sama dobrotja i sama lübezen i sama smilenost i sama blaženost. Ti si tu, ki si naš sodnik i večno plačilo. Molimo te z verov Marijinov i sv. Jožefa v globokoj poniznosti.

Vüpamo se v Tebi, dober Jezuš. Vse vüpamo od Tebe. Vüpamo se, da nam daš v obilnosti vse milosti, da premagamo greh, da se spokorimo, da ostanemo stanoviti v dobrom, da bomo rasli v svetosti, da srečno vmerjemo, da se zveličamo. Vüpamo se, da nam pomoreš v teh strašnih stiskaj, štere so nas obiskale zavolo naših grehov. Vüpamo se, da povrneš našo mladino i jo ščista ozdraviš, ki je betežna na grehaj tela i duše. Predvsem se pa vüpamo, da se ne spozabiš z tistoga šerega, šteri ti je vsikdar najbolje ležao na srci, da se ne spozabiš z nedužne dečice i siromakov. Ti, ki si večna čistost i smilenost, ne boš pozabo tistih, šteri so ti najbolje spodobni, ne spozabiš se z nedužne dece i z trpečih siromakov. Ti njim boš zbüdo voditele, ki do je k tebi vodili i obdržali čiste, i ki do je z tvojov lübeznostjov nasičavali z vsakdenešnjim krühom. Tvoja lübezen i neskončna smilenost nas opogumi, da z mirnimi očmi gledamo v te sveti krüh i batrivo pravimo: Ti si naše rešenje v žitki i smrti.

Jezuš v presvetom Oltarskom Svestvi, mi te radi mamó, mi te lübito iz celoga srca i z cele duše i z cele pameti svoje, kak tudi iz vse moči svoje. Kak si ti vse svoje moči za nas darüvao na križnoj poti, naj nam pokažeš svojo veliko lübezen do nas, ravnotak tudi mi vse svoje moči samo za to potrošimo, naj te odličimo. O kak srčno želemo, da bi te, dober Jezuš, vsi spoznali i vsi lübili. O kak vroče hrepenemo po tom, da bi vsaka duša, ki je i bo na sveti, raj življenje darüvala, kak bi te pa samo z ednim smrtnim grehom razžalila. O kak na stežaj odpiramo srce za vsako dušo sveta do toga konca, naj se gostokrat bliža k tvojemu svetomi stoli, naj se duše posvečüjejo, spolnjevajo, naj vnoge zadobijo čast oltara, predvsem pa to prosimo za našiva dva sveto živočiva nadpastira, Antona Martina Slomšeka i

Najsvetejše Oltarsko Svestvo, naša pot, naša pravica, naše življenje i goristanenje.

Friderika Barago. Dober Jezuš, stiraj vse z našega srca, ka se ti v njem ne vidi, posebno pa vse tiste skrivne niti greha, štere nas ovirajo v popolnoj lübezni do tebe.

Gospod! neskončno lepi, dober, pravičen, smileni, popolen si ti. Vse, ka je dobroga na tom i drugom sveti, je od tebe. I vendar smo te, ki si večna, neskončna svetost, vendar smo te vnookrat, prevnogokrat razžalili. Odpüsti nam! Smilüj se nam! Smo prah ino pepeo, ne gledaj na naše slabosti, gledaj na svojo neskončno smilenost i tak zbrüši ves naš dug pri tebi. Mi vsakomi iz srca vse odpüstimó, vsaki kvar, ki bi ga napravili ali v vrednosti, ali v poštenji ali v duši z svojim spačljivim življenjóm, vsaki te kvar iz lübezni do tebe radi poravnamo, naj tvoja pravica pride do popolne zmage i poravnave. Zato se pa vüpamo, da nam odpüstiš, ar te več neščemo žaliti, ar z potrjim srcom obžalüjemo, zakaj smo te razžalili, ki si večna dobrotja i pravica.

Večna hvala ti naj bo, dober Jezuš, za vse milosti, štere nam je tvoja dobrotja poklonila, predvsem pa za to nerazumlivo smilenost, da v Oltarskom Svestvi med nami prebivaš.

Hvala ti bodi dober Jezuš, da si nas rešo večnoga pogübljenja s svojov bridkov smrtjov, da si nam za mamiko dao svojo prečisto Mater Marijo, da smo kotrige jedino prave kat. Materecerkve. Večna hvala ti bodi, da si iz naše male Sl. Krajine letos osem njenih sinov postavio za svoje namestnike. Hvala ti bodi za vse vremenitne i večne tvoje dobrote, za te kongres, za križe i težave i njih mirno prenašanje, za gosta sv. obhajila, za neštete sv. meše. Hvala ti naj bo za mir, ki si nam ga ohrano v tom zburkanom sveti i za vse tisto, za kaj bi se ti grešni svet dužen bio zahvaliti i ne se je zahvalo.

Prosimo te, dober Jezuš, mi dečica tvoja, tisto, ka ti želeš, ka bi te prosili i ka svet i mi najbolje potrebüjemo. Predvsem te pa prosimo za dosego večnoga zveličanja vse potrebne milosti. Prosimo te za sebe i svoje stanovitne lübezni, srečne zadnje vüre. Prosimo te, povrni grešnike, pomiri srdnike, ponižaj sovražnike svoje, spololni pravične, reši verne duše z očiščilišča, predvsem tiste, štere so najbliže k rešenji i štere so najbolje ostavelne. Ne spozabi se z naših pokojnih i ne z tistih pokojnih duhovnikov, ki so nas krstili, spovedavali, prečiščavali i vodili na poti zveličanja. Vužgi svetlost prave vere tistim, ki te ne poznajo, pa krivo poznajo, da pridemo vsi vküp pri tebi, ki si oča vseh nas i eden pastir edne, jedino prave ovčarnice, ki je tvoja sveta katoličanska maticerkev. Daj nam dosti dobrih gorečih duhovnikov. Daj oblastnikom pravičnost i smilenost, bogatim odrpoto srce do siromakov, siromakom zadovolnost, mladini čistost! Poteri brezbožnikov agitacijo, reši boljše vizma svet, blagoslovi naše družine, da do spodobne svetoj družini! Blagoslovi našo državo, njenoga krala, vse naše oblastnike, ves narod Jugoslavije, da celj spozna tebe, ki si z Očom i svetim Dühom eden Bog i se te oklene z čistov lübeznostjov. Blagoslovi našo državo, štero si ti od vekomaj odebro i tudi določo namen njenoga obstoja, da bo vez mirü i zblüzanja med narodi okoli tebe, ki si pot, pravica i življenje. Dober Jezuš, ti ravnaj, vodi, hrani, brani, krepi, zdravi, lepšaj i osrečüj naše duše na tom i drugom sveti! Hvaljeno, moljeno, lübljeno bodi Srce Jezušovo v presvetom Oltarskom Svestvi od vseh lüdi do konca sveta! Amen". Tak naj bo!

Na znanje romarom na Eucharistični kongres v Ljubljani.

O d h o d. V petek, 28. s prvim vlakom, ob 1/2 6 vüri idemo iz Sobote, Beltinci, Dokležovje, Ljutomer, D. Lendava. Ki z Goričkoga pridejo, naj en den prle pridejo večer v Soboto, tu prespijo i tak naprej potüjejo. Ženske dobijo mesto v Križova 4, (Dom sv. Frančiška), moški v Martinišči. Za stanovanje smo oprosili oba zavoda i teva bodeta šla na roko romarom.

28. junija se slüžijo sv. meše ob pol petih v Soboti v Martinišči, ob pol štiraj v Črensovcih, ino ob 4 v Beltincih. — Po svetoi meši idite včasih na kolodvor, lepo mirno se zbirajte i počakajte odhod vlaka. Kak smo že javili, en den naprej vzemite železniške karte z legitimacijov. Karte i legitimacije ne smete v Ljubljani izročiti, nego je morate obdržati. V Ljubljano pridemo okoli 2. vüre popoldnevi. Vsem se priporaka, da si nekaj stroška s sebov vzememo i to takšega, ki več dni stoji. V Ljubljano prideo se romarje v procesiji odpelajo na svoj stan, so navzoči pri sprejemi papovoga odposlanca Njegove Eminence kardinala Hlond Augusta, primasa Polske, ki pride ob pol šesti na glavni kolodvor. Večer ob 8 vüri je potem v vsakoi cerkvi začetek kongresa z litanijami i s predgov. Naš skupni stan je v I. deklüskoj meščanski šoli, sv. Jakoba Trg 1.

Na Petrovo ob šestih je v vseh cerkvaj sv. meša in predga.

Ob osmih ma šolska deca skupno sv. mešo i prečiščavanje na Stadioni. Po meši dobijo deca tam zajtrk. Četvero naše dece je tudi prijavljeno. Deco pa more nekak sprevajati ta i nazaj i

deca potom več nema prostora na Stadioni, more biti na stanovanji, doma ali v cerkvi.

Potom se začnejo razna predavanja v zvezi z Najsvetejšim. Kama bodo naši šli, se njim pove v Ljubljani. Ob petih popoldne so slovesne večernice na Stadioni, spevle vse lüdstvo i dobi blagoslov z Najsvetejšim.

Ob devetih večer se izpostavi Najsvetejše v vsakoi cerkvi i bo molba Najsvetejšega do polnoči. Ob polnoči je na Stadioni polnočka s skupnim sv. obhajilom i predgov za moške i dečke. Moški i dečki idejo v procesiji na Stadion, če mogoče z baklami, a brez njih tudi dovoljeno. Naši moški i dečki se zbirajo na Cojzovoj cesti. Naše moške i dečke bo sprevajala naša godba. Bakle se dobijo v Ljubljani. O polnoči je za ženske i dekle polnočnica i skupno sv. obhajilo s predgov po vseh ljubljanskih cerkvah.

V nedelo, junija 30. Ob šestih v vseh cerkvah meša s predgov.

Ob devetih slovesna sv. meša papovoga odposlanca, predga i za njov slavnostno zborovanje od edinosti katoličancov na Stadioni.

Ob treh popoldnevi procesija z Najsvetejšim po Ljubljani. Slovenska krajina se zbira pri banskoj palači na Bleiweisovoj cesti.

Odhod iz Ljubljane. Iz Ljubljane odhajamo 1. julija. Ob pol šestih vüri sv. meša z obhajilom, zajtrk i ob pol osmi vüri idemo z vlakom iz Ljubljane. Popoldnevi okoli 3. vüre smo že doma. Naši Goričanci majo včasi zvezo v Soboti.

O p o m i n ! Prosimo vse romare, naj s pobožnim srcom, resno, dostojno se oponašajo, kajti Krali Kralov na čast romamo. Vsako pritožbo naznanite svojim voditelom. Na peneze pazite, ka vam je žepni tolvaje ne odnesejo. Najbolše je samo teliko meti pri sebi, kak ravno potrebüjete, višek pa držati pri kakšoj cerkvenoj upravi, gde se varno shrani. Jako pazite na to, da se od našega šerega ne odcepate, ar bi vas težko bilo najti i znova zbrati.

Cena stanovanja. Za skupna prenočišča je za vse tri dni samo 3 Din. Te penez se na vlaki pobere. Ki pa šče svojo postelo meti jo plača svojemi gospodi po pogodbi, odbori za eucharistični kongres pa za vsako noč 3 Din.

Cena hrane. Župa govenska brez mesa Din 2, z mesom 3-50 Din, priküha 2 Din, z mele 2 Din, hrenovka s krühom 4 Din, kolbase s krühom 6 Din, gulaž 4 Din.

Godbi damo 2 ali 3 Din po potrebi, da njim plačamo pot i strošek. Igrali pa bodo brezplačno, Bogi na čast.

Reditelstvo.

Pesmi za euch. kongres.

Zdravo bod' Oltarsko Svestvo.

Zdravo bod' Oltarsko Svestvo!
Čudovito si Božanstvo,
Ponizno te mi molimo
V etom Svestvi pohvalimo:
Zdravo sveti Sakramentom!
Jezero i jezerokrat, Jezuš tvoj bom!

Da bi s srcom vseh svetnikov
I z jezikom vseh angelov,
Mogo bi te pozdraviti
I dostojno pohvaliti!
Zdravo sveti Sakramentom!
Jezero i jezerokrat, Jezuš tvoj bom!

Vlej mi v srce to lübezen,
Tvoj ščem biti jaz lastiven,
Najsvetejši, pridí k meni,
Moje srce Tebè želi:
Zdravo sveti Sakramentom!
Jezero i jezerokrat, Jezuš tvoj bom!

Na konci našga življenja
Šatan naj nas ne premaga,
Ti mi bodi moč, podpora,
Naj bo vredna mo pokora:
Zdravo sveti Sakramentom!
Jezero i jezerokrat, Jezuš tvoj bom!

Lübv moja.

Lübv moja i vse dobro
Ti si sam, o Jezuš moj,
Ti si žitek, pot, pravica
I vse vüpanje, Bog moj.

Kajkoli je ves ete svet?
Ne je drugo, nego boj.
Vse je jalno i nestalno,
Ti si sam moj prvi voj.

Tebe bodem za vol' tvoje,
Bog jaz, lübo dobrote,
I gori že srce moje
Od tvoje čüdne lepote.

Zato naj me vežo, žgejo,
Ne bom pravo: dosta je;
Naj žagajo i režejo,
Ne bom pravo: dojde že.

Či jezero križov spadne
Na me, i vse nevole,
Naj jezero smrti trpim,
Ne bom pravo: dosta je.

Odiren bode greh meni
Poleg moje öblübe,
Lübv moja ne prestane,
Potrdi nakanenje.

Naj se zdigne.

Naj se zdigne pesem mila
Srci Jezuša na čast,
da bi njemi v radost bila,
mojoj duši pa vu slást.

Srce blago, Srce zalo
tebi vmiram, teb' živem;
tebi dajem díky, hvalo
tebi molbo vsaki den.

Tebi zračam dūšo, telo,
miseo, želo i volo;
tebi srce, naj veselo,
naj žalostno ono bo.

Nega srca, da b' delilo
telko dobra vsaki den,
kak to dobro i premilo
Srce bože vsem ljudem.

Nišče mene tak ne lūbi
kak to Srce lūbavno;
nema svet naš telko lūdi,
kelko darov mi dalo.

Nega srca, da bi bilo
tak smilenó meni kda,
kak je bože Srce milo
v hipih žitka mojega.

Nega srca, da bi bilo
tak prijazno k meni kda,
kak je Srce drago, milo
Jezuša Zveličara.

Telko trošta nese dalo
od nikoga šče meni,
kak na križi aldūvano
Bože Srce po tebi.

Zato spavam tebi pesem,
pesem hvale, lūbavi;
i z ednim te prosim, naj sem
vedno v tvojoj lūbavi.

Te pesmi bo godba igrala i je mi ž njov
spevali po ljubljanskih vulicaj, pa tudi druge
znane pesmi, kak „Lepa si lepa“, „Veš o
Marija“, itd. Vse lepo, iz srca, samo Bogi na
čast, nikdar pa, da bi se ljudem dopadnoli.

NEDELA.

Što med vami, ki ma sto ovc i edno
od njih zgūbi, ne pūsti devetdeset devet v
pūstini i nejde za zgūblenov, dokeč je ne
najde? Aleluja.

V. Naj se zdigavle, Gospod, moja molitev.
O. Kak kadilo pred tvojim licom.

Molimo. O Bog, varivač v tebe vū-
pajočih, brez šteroga nikaj ne močno, nikaj
sveto, povnoži nad nami svojo smilenost,
da bomo po tvojem vladanji i pod tvojim
vodstvom tak šli skoz časne dobrine, da
večnih ne bomo zgūbili. Po Gospodi našem...
Amen.

Po risalaj tretja.

Evangelium Sv. Lūkača XV.

Vu onom vremeni: Približavali so se
k Jezuši Publikānuške i grejsnicke, da bi ga
poslušali. I mermrali so Farizeuške i Pisačke
govoreči, ka ete grejsnicke k sebi jemle i jej
ž njimi. I veli njim priliko eto, govoreči: što
je z vas človek, ki ma sto ovc, i či zgūbi
edno ž njih, jeli ne ostavi devetdeset i de-
vet vu pūstini i ide k tistoj, štera je zgūble-
na, dokeč jo ne najde. I gda jo najde, gori
jo dene na pleča svoja radūvajōči se, i domo
pridoči, vkūp zazove prijatele, i soside govo-
reči njim: Veselite se z menov, ar sam najšao
ovco mojo, štera je zgūblena. Velim vam, ka
tak radost bode v nebi nad ednim grešnikom
pokoro činečim bole, iiki nad devetdeset i
devetimi pravičnimi, šteri ne potrebujo po-
kore. Ali štera žena imajoča deset grošov, či
zgūbi eden groš, jeli ne vužge svejčo, i po-
mejče hižo, i išče skrbilivo, dokeč ga ne naj-
de? I gda ga najde, vkūp zazove prijateljke
i soside, govoreča: Veselite se zmenom, ar
sam najšla groš, šteroga sam zgūbila. Tak
velim vam, radost bode pred Angelmi Bo-
žimi nad enim pokoro činečim grešnikom.

*

Berilo iz pisma svetoga apo-
štola Petra. Prelūbi! Ponizite se pod
mogočnov rokov božov, da vas ob
svojem časi povisi. Vse svoje skrbi
na njega preložite, zakaj on skrbi za
vas. Trezni bodite, verostūjte: vaš na-
sprotnik vrag hodi okoli kak tūleči
lev i išče koga bi požro. Proti se
njemi postavite v trdnj veri i znajte,
da so vaši bratje po sveti v istom
trpljenji. Bog vse milošče pa, ki vas
je pozvao k svojoj večnoj slavi v Kri-
stusu Jezuši, vas bo po kratkom trp-
ljenji sam spopolno, vtrdo, okrepo i
postavo na fundament. Njemi slava i
moč na vekov veke. Amen.

*

Srečen človek, šteri ma tak živo
vero v Boga, da lahko ščista mirno
zavūpa v njegovo mogočno roko. Nik-
dar ga ne mantrajo prevelke skrbi, kak
napravi edno ali drugo i gda napravi.
Vsemogočna boža roka je nad nami,
ona lahko vse napravi, ka mi želemo
i mislimo i šče dosta več. Na njega
se zanesimo. Potom, gda svojo duž-
nost včiniš, gda te dūšna vest potolaži,
ka si vse včino, ka si mogeo, se nikaj
ne vznemirjaj, kakše šteč veliko delo
te čaka. Ti si svoje napravno, drugo
pa Bog dokončo. I če se ti ne posreči
tak kak bi ti rad, ne bodi žalosten. Ne
je tvoja krivda. Bog naj bode hvaljeni
tudi v tom deli. — Ali ne da bi se
zdaj što dao prek manjosti i bi si
mislo: Bog ž pomore. To bi bilo
skūšavanje Boga. Svoje, ka moreš,
včini, potom šele se zroči Bogi, naj
on pomore i dopuni. Verostūjte!

Politični pregled.

Sprememba vlade. Jevtičova
vlada je zato šla na volitve, da bi tudi
Horvate i Slovence pripelala vu par-
lament, ka bi vsi skūpno delali za bla-
ženost države. Hrvatsko pitanje pa se
posebi mora še rešiti. Zato je vlada
odstopila.

Beograd. Nj. kralj. Visočanstvo,
kneznamestnik Pavle, je povero mandat
za sestavo nove vlade g. dr. Milani
Stojadinoviči, finančnomi ministri. Nj.
kr. Vis. knez-namestnik je sprejeo v
avdijenci: Bogoljuba Jevtiča, dr. Mačka,
Aca Stanojeviča, dr. Antona Korošča,
Jovana Jovanoviča, dr. Mehmeda Spaho
i g. Hodžero.

Narodna skūpščina se je ses-
tala 19. junija. Na tom sestanki so pos-
lanci prisegnoli. Odvečara se je ses-
tala zavolo volitev predsednika nar-
odne skūpščine, treh podpredsedni-
kov i petih tajnikov. Na tom sestanki
so nešterni poslanci dali ostavko. Na
njihovo mesto pridejo njihovi zastop-
niki. Na to se je začnolo z volitvami.
Predsednika je volilo 283 poslancov.
Prosvetni minister Čirič je dobo 264
glasov, Dragiša Cvetkovič (začasni
predsednik nar. skūpščine) 9, Ilija Mi-
hajlovič 1, Živko Sušič 1, praznih gla-
sovnice je bilo oddanih 8. Tak je bio
zvoljeni za predsednika narodne skūp-
ščine prosvetni minister Čirič Stevan,
šteroga so poslanci burno pozdravili.
Za podpredsednike so bili zvoljeni: dr.
Fran Markič, Voja Lazič i dr. Režek. Za
tajnike pa: Mustafa Mularič, Ante Ko-
vač, dr. Dragan Danič, Milan Pačak i
Novica Popovič.

Novi predsednik nar. skūpščine,
prosvetni minister Čirič, se je zahvalo
poslancom za izkazano zavūpanje i je
oūblo, ka de verno zvršavao svojo
dužnost. To se pa bo najbolje te do-
prinašalo, če de se čuvalo dostojanstvo
skūpščine, ar usoda te hiše je usoda
vse države.

Nova vlada. Novo vlado je v
ponedeljek sestavo dr. Milan Stojadino-
vič na sledeči način:
predsednik ministrskega sveta i zvū-
nešnji minister dr. Milan Stojadinovič,

minister vojske i mornarice, arm. gen.

Peter Živkovič,
minister notrašnjih poslov dr. Anton
Korošec,
minister za promet dr. Mehmed Spaho,
minister brez portfelja dr. Šefkija
Behmen,
minister poljedelstva dr. Svetozar Stan-
kovič,
minister socijalne politike i narodnoga
zdravja Nikola Preka,
minister trgovine i industrije dr. Milan
Vrbanič,
minister pravde dr. Ludvik Auer,
minister za telovno vzgojo Mirko Kom-
nenovič,
minister šume i rūde Ignjat Stefanovič,
minister prosvete Dobrivoje Stošovič,
minister financ Dušan Letica,
minister pri predsedništvu ministrsko-
ga sveta Gijura Jankovič,
minister gradnje Miloš Bobič.

Nova vlada je v ponedeljek po-
poldne ob 5 vūri že položila prisego.

**Kak so razdelili sklad za javna
dela.** Ministerski sklad je razdelo do-
hodke državnoga fonda za javna dela:
v dravskoj banovini 1 milijon, v sav-
skoj 2,300.000 Din, v zetskoj 4,500.000
Din, v drinskoj 4 milijone, v dunavskoj
2,200.000 Din, v moravskoj 3,750.000
Din, v vardarskoj 3,750.000 Din i na
področji mesta Belgrada 1 milijon.
Poleg toga je ministrski svet dovolo
razdelitev penez za že določena javna
dela. V našoj banovini za regulacijo
Save 200.000 Din, i za regulacijo Drave
500.000 Din.

Tak odpadne na dravsko bano-
vino od razdeljenih 55 milijonov Din
1,700.000 Din.

„Boj“ razpuščen. Ban dravske
banovine g. dr. Dinko Puc je razpušto
„Boj“, združenje borcov Jugoslavije,
šteroga pravila so bila odobrena lani
od kraljevske banske uprave v Ljubljani.
Razpušča se zato, ar se je kak nepo-
litično društvo udejestvovalo politično
i s tem prekoračilo svoj določen de-
lokrog. S tem so zednim razpuščene
tudi vse v združenji včlanjene krajevne
skūpine.

Prekmursko muzejsko društvo.

Misel prekmurskega muzeja ni no-
va. Že pred dvajsetimi leti zasledimo
v „Novinah“ članek, ki ga je napisal
bogoslovec Jožef Baša (Miroslav), kjer
je izrazil željo, da bi se za našo kra-
jino osnoval muzej. Takrat so slo-
vensko misleči i agilni duhovniki na-
meravali postaviti samostan sv. Dru-
žine. Iz članka je razvidno, da bi v
tem samostanu imel svoj prostor (eno
sobico) tudi bodoči muzej.

Po prevratu se je zanimanje za
domačo zgodovino, starine i druge
znamenitosti Slovenske krajine pove-
čalo i stopnjevalo. Dorastla je mla-
dina, ki je študirala v slovenskih šol-
lah, ki so marsikomu zbudile zani-
manje za domačo slovensko preteklost.
V vrstah domače povojne generacije
se je spontano rodila in gojila želja
po prekmurskem muzeju. Da bi važ-
nost i potrebo domačega muzeja
spoznala tudi širša javnost, sta Novak
Vilko i Zelko Ivan organizirala razsta-
vo prekmurskega tiska dne 13. in 14.
avgusta 1932. v Soboti (glej „Slove-
nec“ 18. VIII. 1932., št. 187.) Od tega
časa se je mnogo storilo, da bi se
mogla čimprej realizirati misel prek-
murskega muzeja. Našlo in zbralo se
je lepo število prekmurskih knjig, sta-
rih rokopisov itd. Tako je nastala
knjižnica, ki ima nekatere redke i
za našo preteklost važne stvari. Pros-
tor je dobila knjižnica v „Našem do-
mu“ v Črensovcih, kjer je bila vse
do sedaj. L. 1934. se je osnoval pri-
pravljalni odbor, ki naj bi poskrbel,
da dosedanja knjižnica dobi organi-
zacijsko formo s tem, da se ustanovi
„Prekmursko muzejsko društvo“.

Pripravljalni odbor je res ukrenil
vse potrebno i tako se je vršil pre-
teklo nedeljo dne 23. junija 1935. v
Soboti v dvorani „Meščanskoga doma“
ustanovni občni zbor „Prekmurskega
muzejskega društva“. Občni zbor je
otvoril predsednik pripravljalnega od-
bora šolski upravitelj g. Gumilar i

pozdravil vse navzoče. Vseh udele-
žencev je bilo okrog 40. Med njimi
so bili: prelat dr. Kovačič i Niko
Vrabl, zastopnika Zgodovinskega dru-
štva v Mariboru, srezki načelnik Li-
povšek, gimnazijski ravnatelj dr. Strm-
šek, profesorji, učitelji, akademiki i dru-
gi. Član pripravljalnega odbora Škerlak
je podal kratko poročilo o delu pri-
pravljalnega odbora i prečital društ-
vena pravila.

Nato je profesor Vilko Novak
govoril o namenu i cilju Prekmur-
skega muzejskega društva. Omenil je
uvodoma, da se je zavzemal za zbi-
ranje i študiranje naših starin že Iva-
noczy, da je mislil na to Jožef Baša.
Po vojni so se zavzemali za prouče-
vanje naših starin poleg domačinov
tudi nekateri Slovenci iz ostale Slove-
nije. Začelo se je zbiranje knjig, kar
je vršil z veliko vnemo bogoslovec
Zelko z nekaterimi tovariši. Nato je
prof. Novak povdaril, da je namen
društva, da zbira dokumente zgo-
dovinskega, umetniškega, literarnega zna-
čaja i organizira delo za proučavanje
Slovenske krajine. Treba bo misliti na
arhiv o prevratni dobi, madžarizaciji
itd. Pri nas imamo 200 letno književ-
nost v narečju. Tej književni produk-
ciji je treba posvetiti posebno pažnjo
i zbrati stare knjige, kar jih je še
med ljudstvom. Važna je tudi litera-
tura, ki piše i poroča o Slovenski
krajini. Naloga društva je tudi, da
skrbi za proučavanje Slovenske kra-
jine i da se najdeno gradivo objavlja.
Bogata žetev čaka na področju nara-
dopisja, ljudske noše, orodja, doma-
čih izdelkov, hiš, spomenikov, pesmic,
rekov itd.

Prelat dr. Kovačič je v svojem
govoru omenil, da je Zgodovinsko
društvo v Mariboru takoj ob svojem
nastanku l. 1903. raztegnilo svoje de-
lovanje tudi na Slovensko krajino.
Naglasil je važnost pokrajinskega mu-
zejskega društva, kajti, le tako je mo-
goče, da se ohranijo razne podrob-
nosti iz krajevne preteklosti, toda te
podrobnosti so zrnca, ki tvorijo, skupaj

zbrana veličastno stavbo narodne zgo-
dovine.

Nato so se vršile volitve. Izvoljen
je bil sledeči odbor: predsednik Gu-
milar Franc, šolski upravitelj v Lipov-
cih, podpredsednik Novak Vilko, pro-
fesor v Mariboru, tajnik Mušič Rudolf,
profesor v Soboti, knjižničar Zelko Ivan,
stud. theol., arhivar Šauli Andrej, šol-
ski upravitelj v Predanovcih, odbor-
nika Nemeč Janez, tehnik in Kokolj M.,
strokovni učitelj na meščanski šoli v
Lendavi. V nadzorstvo sta bila izvo-
ljena sreski načelnik Lipovšek i kralj.
notar A. Koder.

S tem občnim zborom je usta-
novljeno muzejsko društvo za našo
krajino. Članov se je doslej prijavi-
lo 62. V lepem številu so se priglasili
učitelji i študirajoča akademska mla-
dina. Ker je v društvu precej delavnih
i vnetih članov, ki so že mnogo stor-
ili na kulturno-zgodovinskem razis-
kovanju naše krajine, je pričakovati,
da se bo društvo lepo razvijalo i
doseglo v kratkem času lepe uspehe.
Zato upamo, da bo naša javnost i
oblast naklonjena društvu i bo finačno
podprla to važno kulturno ustanovo.
Posebno pričakujemo to od banovine
i naših občin, predvsem od Sobote
i Lendave.

Naše ljudi pa prosimo, da gredo
na roko muzejskemu društvu s tem,
da ne uničujejo starinskih predmetov,
bodisi slik, okraskov, posebno pa knjig,
ampak da jih čuvajo i opozarjajo na
nje naše kulturne delavce, predvsem
učiteljstvo. Udeleženeec.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Za evharistični kongres je
nabrala Mihalič Veronika 81 Din v
Franciji med svojimi prijateljicami. Da-
rūvale so v frankaj: Mihalič Veronika
5, Skorban Marija 5, Slavice Veronika
iz Dokležovja 5, Ferencak Katika iz
Odranec 5, Horvat Anica iz Nedelice
5, Novak Rozalija iz Bratonec 2, Ma-
tjašec Julia z Bratonec 2, Micika Zg.
2. Eucharistično Srce Jezuovo naj
poplača vsem!

Črensovci. Na Alojzijovo je
sprejelo iz rok svojega veroučitelja,
g. Zdravec Matjaša, plebanoša 45
dece iz črensovske i trnarske šole pr-
vo sveto prečiščavanje. Deca je naj-
prle ponovila pri krstnom študenti
krstno oūblo, zatem pa se med po-
pevanov sv. mešov, pri šteroj so de-
ca lepo pobožno spevala, okoli olta-
ra pripravljala na najveselejši den, za
prvi sprejem Jezuša v dūšo. Pred pre-
čiščavanjem so njim g. plebanoš raz-
krivali njihovo srečo i v genlivi rečaj
prosili Jezuša, naj občuva to deco na
dobroj poti.

Črensovci. V zadnjjoj številki
„Novin“ je bilo objavleno, da bi Pro-
svetno društvo igralo dne 20. junija,
to je na Telovo, igro „Mehiški muče-
nec“. Zavolo betegā režisera g. kap-
lana, pa je igra preložena na 7. julija
po večernici. Vsi vableni.

Izpit je napravno od 7 gimna-
zijskega razreda Šoštarec Jožef, vojak
iz Krajne. Pri vojakaj slūži i se zed-
nim vči. Nad vse hvalevredna goreč-
nost i marljivost. Čestitamo.

**Ravnateo Martinišča — Prek-
murec.** Že večkrat so se naši ljudje,
ki so čūli na proščenjaj v raznih kra-
jaj i tudi v Soboti g. ravnatelja Marti-
nišča Dr. Tomaža Kelenca lepo pred-
gati v našem domačem jeziki, spita-
vali, odkec so te gospod doma. I če
smo g. ravnatelja pitali, odkec so, so
nam odgovorili: ve sem pa jaz Prek-
murec. I istinsko smo zvedeli, da so
g. ravnatelja očevje bili iz Slov. kraji-
ne doma. Mi se tomi iz srca veseli-
mo i zdaj šče bole razmimo veliko
lūbezen, štero g. ravnateo izkažūvlejo
našim dijakom. Bog jih naj duga leta
ohrani med nami!

Lipa. Velika nesreča je doletela
Horvat Štefana družino. Sinū, 22 let
staroga Števana, je na granici v Por-
dašincih obmejna graničarska četa k
smrti strelila, ar je hodo po nezako-
nitaj potj prek na Vogrsko po duhan
i ne obstano na vojaško reč.

Dijakom. Dostop na primicije
majo samo vableni dijaki. — Novo-
mešniki.

Obilo sreče. Na Petrovo stopita pred oltar, da skleneta oblubo eden ovomih do smrti, Lipič Martin iz Gančan in Tratnjek Alojzija iz Lipovec zdaj v Franciji, oba naročnika Novin. Naj Srce Jezusovo blagoslovi njeva zakon!

Imenovanje. Imenovana je od ministrstva prosvete za učitelco v Zgornji Sv. Kungoti pri Maribori gđ. Lutar Elizabeta iz Črensovec. Čestitamo.

Lendava. Na Telovo so neštene lendavski gospodje, malo bole inteligentni, pokazali svojo poštovanje do druge vere. Najprej po Lendavi je šla procesija z Najsvetejšim. Gospodje drugih ver, so na glavni cesti postopali, se na glas pogovarjali i smejali. Ali je to čast do druge vere od gospode, ki je šolana? Jako žalostno je to. Tudi v procesiji ne smo vidili pravoga reda. Mislimo, da so gasilci zato postavljeni, da naj red držijo i ne da se med seboj pogovarjajo i se smejejo. To nas jako boli. I zahtevamo, da če se šteromi gasilci ne vidi procesija i red gor držati, naj rajši ostane doma. To so samo izjeme. Pa tudi bi prosili, da naj se drugoč živina ne pušča domo prve z paše, kak gda že procesija mine, ne pa kak zdaj, gda je živina šče ljudi v hrbet dručila. To naj bo vsem v opomin, da se kaj takega več ne zgodi, liki dajmo resan procesiji z Najsvetejšim najlepšo čast i poštovanje. — Opazovalec.

Dobitki športnoga društva „Mura“. Med dobitki je radio aparat, 3 biciklini, klastar drv, vreče mele, štofi, platno, svila, posoda, fotografski aparat, srakice, sveteri (džeki) i okoli 1200 dobitkov. Cena karte 2 Dinara. Dobijo se v Beltincih pri g. Osterci za dolnji kraj.

Neverno držinče. Polski čuvar, Šandor, na pristavi Gijula, poleg Črensovec, je pogodilo hlapca. Zavolo siromaštva ga je naprej voplačao v obleki. Hlapec je pa nato odskočo. Domači v Dugoj vesi, ga pa nemrejo, ali neščejo nazaj spraviti.

Lendava. Na nekšoj našoj šoli se je mladi učiteo spozabo i je prej deklinam pripovedavao, kak smo mi lendavčarje ešče zaostani ljudje, ka v cerkev hodimo po nedelaj. Pri njih prej nišče nejde poslušat predgo, k meši pa tu pa tam što. No, vej nam ne trbe pripovedavati, ka je ne hodo k predgam, ve to spoznaš taki, gda ga srečaš, ešče bole pa, če ga poslušáš, kak sili deklisce pri telovadbi, naj janke slečejo i samo v lačicaj skajejo se pa ta. Pa naše deklin, štere hodijo poslušat predge i sv. mešo, ešče majo telko čüta sramežljivosti i dostojnosti, da se takšemi zapovedavanji proti postavljajo. Kak dugo de jih šče dičo te čüt, ne vemo.

Smrt v božem naročji.

Ves Graverolles (Graveról) na Francoskom leži na malom otoki na reki Seni. Tu prebiva kakših štirideset družin. Ves ma kapelico, i gospod kaplan z Rignya (Rinjija) majo v njoj vsakih den mešo. Pred leti njim je ministralivao mali Peter Ibuzean (Ibüzó), jako pobožen, edenajst let star deček, ki se je ravno pripravlaao na prvo sv. obhajilo, maja meseca leta 1910.

Kda je 28. januara zajtra šou prek mosta v šolo v Rigny, je zapazo, ka je Sena vekša kak eden den prve. Za štiri vöre, kda je šou domou, je pa že odaleč vido, ka so senožati sčista pod vodov. Voda je že tekla vred mosta. Zbojao se je i se popaščo. Doma je pa ne več najšeo nikoga, ne v domačoj hiši, ne indri: vsi so že pobegnoli.

Šče on je odbežao nazaj. Kda pa leti mimo kapele, vidi večni posvet, ki gori i trepeče pred oltarom. Oltarsko Svestvo je ostalo tam; gospod kaplan gvnišno ne vejo za grozečo povodenj in pridejo komaj naslednje jütro.

„Vütro de že kapela pod vodov!“ si misli Peter. Odloči se, ka vzeme sveti ciborij i ga odnese v Rigny. Samo ključ je pri pobiraši!... Včasí odbeži v hišo svojega staroga prijatelja i dugo išče v kmici ključ. Medtem je pa odzvüna füčkao veter, voda je strašno šümela. Nazadnje je le našeo ključ. Ide vö. Voda njemi je že do kolena. Na srečo je kapela za par stopnic više od ceste; Peter stopi notri. Voda pa narašča tak ka jo lahko z očmi gledaš, skoz dveri se že sipavle v kapelo. Peter skoči k tabernakli, ga odpre

Če bi obvalala učitelova modrost, gvüšno dugo ne. — Zidanje kopaljšča se nadalüje. — Popravla se tudi trotoar, ki je na vnogh mestaj nevaren, da lahko spadneš, če ne zdigneš nogo zadosta visiko.

Mladinska prireditel. Na Telovo so v Črensovcih v Našem Domi igrala trnjarska deca lepo igrico v štirih dejanjih „Pri mami je raj“. Igrica je dobro uspela, posebno smo se čüdili prelepog izgovorjavi dece. Čeravno ka se je začnola komaj ob 5 vüri zadvečara, je bila dvorana Našega Doma skoro puna. Med odmorom pa je igrao novoustanovljeni tamburaški zbor Prosvetnoga društva. Trnjarčarom, posebno učitelstvi, na uspehi iskreno čestitamo!

Turnišče. Naš gospod dekan, Jerič Ivan, so slavili svoj god, Ivanje. V nedelo, 23. so njim na čast v otroškome vrtci šolskih sester deca priredila lepo slavno s sledečim sporedom: 1.) Junakinja presv. Srca“, žalogra v 4 djanjih. 2.) „Otroci pri igri“, dečinska igrica v petih slikaj. 3.) Pozdrav. 4.) Pesmi.

Bogojina. 30. junija po sv. meši je v šoli ustanovni občni zbor rojarske podružnice. Vabijo se vse kotrige podružnice, da se vdeležijo občnoga zbora.

Spravišče evangelske šinjorije bo svoje letno spravišče letos obdržala julija 4. na Hodoši.

Občni zbor Agrarne zadruge. Vršo se je v Črensovcih v nedelo. Zvolilo se je načelstvo i nadzorstvo pa sprejela na njem sledeča sprememba pravil: „Zavolo gospodarske stiske se bo poklanjala podpora tudi v brezobrestnom posojili. Plačajo se letno samo upravni stroški, ki pa ne smejo presegati 3%. — To se je sklenilo za tiste siromake, ki potrebüjejo male svote za mast, krüh i druge najpotrebnejše stvari.

Izlet profesorskoga zbora po Slov. krajini.

V četrtek, na Telovo, so priredili gg. profesorje naše gimnazije v Soboti z avtobusom izlet v Martjance, Bogojino, Dobrovnik, Turnišče i Črensovec. Izlet, šteroga se je vdeležo tudi ministerski odposlanec ravn. v p. g. Župančič, sta organizirala ravnateo gimnazije g. dr. Strmšek i katehet g. Dr. Kelenc.

To je bio za naše gg. profesorje den zasluženoga počivanja po zaključki šolskoga leta; nudo pa njim te tudi pleminiti vžitek — vej so kak zastopniki našega najviššega kulturnoga zavoda, naše gimnazije, obiskali najstarejše spomenike prekmurske u-

metnosti i to posebno v Martjancih i v Turnišči.

V Martjance so se pripelali med večernicami. Prisostvüivali so božoj siüzbi do konca, nato pa si ogledali znamenitosti te starodavne cerkve. Poleg krasnoga Plečnikovoga oltara sv. Martina, je vzbüjala najveško zanimanje znamenita slikarija cerkve, štera je delo umetnika Janoša Akvile iz Radgone iz leta 1392.

Po obiski pri gostolübnom g. plebanoši Berdeni, so se gg. profesorje odpelali proti Bogojini. Ze od daleč jih je z brežička pozdravla Plečnikova umetnina, kak golobica bela, bogojanska cerkev. Na vse je napravila posebno notranjost cerkve veliki vtis. Tu se vidi združena stara častiliva umetnost 14. stoletja i nova, moderna slovenska umetnost: majster Plečnik je najprej popunoma ohrano staro farno cerkev i njoj prizidao novo, ki po svojoj lepoti spada med najbogatejše i najzanimivejše zgradbe v slovenskoj umetnosti. Zaistino, Bogojina je lahko na svojo krasno cerkev ponosna! Ništerni izletniki so si šče ogledali tudi zvonic, od kec se vidi krasen razgled. Tudi g. plebanoš Hauko je pokazao gg. profesorom vso lepoto slovenske gostolübnosti.

Skoz Dobrovnik so se potom okoli pete vüre izletniki pripelali v Turnišče. Tudi tu je bio sprejem lepi i prisrčen. Goste je pred cerkvovozdravo vlč. g. dekan Jerič, predsednik občine Litrop Štefan i cela vnožina törniških dijakov je obkolila i pozdravla svoje dobre profesore. Stara cerkev v Turnišči hrani najbogatejši zaklad slik. Sledovje i ostanki slik: Marije Device zaščitnice, Kronanje Marije, Marijino oznanenje i druge svedočijo, kak so že v tistih starih časaj naši predniki častili božo mater Marijo. Temeliti ogled obeh törniških cerkev, je nudo vsem vnogo umetniškoga vžitka. Pa tudi za telovno pokrepčilo so poskrbili vrli törnišcarje. Posebna hvala ide družinam Skledar, Barbarič i Zdravec. Jüžine sta se z gosti vdeležila tudi g. dekan Jerič i župan Litrop. G. dekan je v lepah rečaj pozdravo g. ministerskoga odposlanca, ravnatelja gimnazije i druge goste i izrazo vüpanje, da se vendar ednok spuni vroča, dugoletna žela našega lüdstva po popolnoj gimnaziji v Soboti. Za pozdrav se je zahvalo g. ravnateo. Izrazo je priznanje našega lüdstva, ki je znalo spomenike davne svoje umetnosti tak lepo očuvati i ohraniti. S tem je lüdstvo pokazalo svojo kulturno zrelost. Prošnja za popolno gimnazijo v Soboti je gotovo upravičena i njena nüjnost jasna. Ve to zahteva že geografski položaj So-

bote, ki je na meji dveh držav, to zaslužü prebivalstvo po svojem številu i davčnoj moči i to zaslužü gimnazija sama, vej ma že zdaj, kda so samo 4 nižji razredi, več vüčencov, kak šterakoli druga popuna gimnazija. Zato pa vüpano, da se bo po mogočnosti i dobroj volji merodajnih faktorov ta žela i dugotrepča prošnja našega lüdstva tudi naskori izpunila.

Iz Turnišča so se odlični gostje odpelali v Črensovec. Mogočna cerkev z lepimi oltari, se je vsem jako dopadnola. Nato so vsi izletniki obiskali g. Klekla v njegovom preprostom stanovanji. Napravili so to, da skažejo s tem priznanje moži, ki je največ delao za osvoboditev Slov. krajini. Toj osvoboditvi je pripravlaao pot že od daleč, kda je že pred dvajsetimi leti ustanovo Novine i druge Slovenske liste i ž njimi büdio narodno zavest v svojem lüdstvi. Med bojnov i po prevratu pa je prestao vnogo trpljenja i preganjanja, dokeč ne združo Slov. krajino z ostalov Slovenijov i z Jugoslavijov. Odlične goste je sprijaao z vsov svojov lastnov lübeznostjov v svojoj vrtnoj hüti i je podvoro. G. gimn. ravnateo njim je čestitao k lepim uspehom i izrazo priznanje za njihovo veliko i plodonosno delo, štero so izvršili za dobrobit Slov. krajine i cele države. G. Klekl so se genjeni zahvalüvali i se spominali vseh tistih, ki so njim bili pri njihovom deli pomočniki. — Vreme je hitro potekalo, den se je močno nagno, trbelo je misliti na odhod. Radi bi šče ostanoli nekaj časa pri lübezniom gostiteli, a ne so mogli. Poslovili so se i odhajali z vtisom, da so bili pri velikom moži.

Medtem so goste že pričaküvali gostolüben g. plebanoš Zdravec. S kupicov rdečega vina so se gostje poslovili. V vseh pa je ostao nezbrisen te vtis: lepa je ta naša zemla, dobro je to slovensko lüdstvo, neomajeno vdano krali i državi, — Bog ga ohrani! —

Po katoličanskem sveti.

90 letnica zagrebečkih smiljenih sester. Pred 90. leti so prišle v Zagreb smilene sestre sv. Vincencije i gnesden majo že i vodijo 2 gimnaziji, 1 učitelško šolo, 5 meščanskih, 34 osnovnih, 4 strokovne, 2 gospodinjiskivi i 18 pripravnih šol. Zvün toga delajo v 38 bolnišnicah, v 10 sirotišnicah, v 5 sirnaških künjaj, v 1 ženskom zavodu za kaznenke, majo 121 samostanov, 1774 sester.

Prvoobhajanci pri sv. Oči. Sv. Oča je sprejeo 200 dece iz rimskih far, ki so obrpim bila pri prečiščavanji.

stvo. Tam čepi i stiskavle k sebi svojega Boga.

Nekaj njemi pride ne miseo. Či de voda rasla dale, je konec ž njim, ar više nemre iti. Se lahko obhaja, prve kak vmrje? ... Ne vüpa si na to pitanje dati odgovora.

Mraz, ki ga je zgrabo, šče bole pritiskavle. Deček trepeče kak šiba na vodi, že čüti, ka njemi čunte ledenijo. Sede si nato na vozkom prostori, šteroga šče voda ne namočila i se nasloni na zid, ciborij pa tišči k sebi. Moči njemi zmanakajo, kak svinec težki sen ga popadne, glava njemi spadne na prsa.

Prizor, ki je vreden najveškoga slikara! Deček, ki čepi na najviššem mestu oltara, na sredi smrtne groze, v smrtnom seni, k sebi pa stiskavle svojega Boga v Oltarskom Svestvi i na njega naslanja svoje že mrzlo čelo. *Voda več ne raste, ne vüpa si več naraščati!* Zadovolna je s tem, ka vdarja s svojimi valovi na te živi tabernakl! ... Zasveto se je den, i ladjica je plavala z najveškov opreznostjov med hišami Graverola. V njoj sta bila dva moška i duhovnik.

Dveri kapele so bile odprte, v zgornjem delu je bio šče mogoči prehod. Lüdje v ladjici so se prignoli i zaveslali v kapelo. Kakši prizor se jim je odpro pred očmi! Na najviššem mestu oltara, ki ga je šče voda ne dobila v svojo oblast, je bilo viditi dečka, bledoga kak hoštija; glavo je meo povešeno na prsi, najmenšega giblaja je ne dao od sebe, liki mrtvec.

„Peter!“ zovejo gospod kaplan. Odgovora nega.

Pazljivo, pomali se približajo, vzemejo nedužnoga dečeka v roke i včasí opazijo, ka ma v rokah ciborij s svetimi hoštijami. Šče z vekšim poštivanjom i z maternov lübeznostjov ga denejo na dno ladjice, ga gledajo, i jočejo, jočejo ...

Naednok odpre deček oči.

„Peter moj mali, — njemi pravijo duhovnik — te zebe?“

I mali angelec se nasmehne i odgovori: „Ne!“

„Te si pa lačen? Ščeš malo krüha i vina, ka se poživeš?“

Deček pa z jako slabov, ali jako zgovornov kretnjov pokaže na ciborij. Duhovnik zarazmijo, malo so ne vkraj od genotja:

„Ja, zaslužüš Gospoda, vej si ga rešo!“

I odprejo ciborij, vzemejo sveto hoštijo in jo denejo malomi Petri na vüstnice. Peter se sladko nasmehne i se zatopi v molitev.

„Hitro! — pravijo duhovnik veslarom. — Hitro nazaj v Rigny!“

I veslarje veslajo, veslajo z vsov močjov.

Sunce se je komaj zdignolo, vse svetlo, žareče in razsvetlüvao strašno vničenje, kda je Peter sklikno:

„Moj Bog, odpüsti mi!“

„Oj, moj mali Peter, Bog ti je odpüsto vse grehe, če si je kda zagrešo.“

„Odpüsti mi!“ šče ednok zavzdihne deček. Ešče eden trepet, nato eden vzdihljaj... i duša maloga mantrnika je šla v nebesa.

Od naših v tujini.

Prečastiti gospod! Prav iz srca se njim moram zahvaliti na rednom pošiljanji Novin i Marijinoga lista, štere vsaki tjedeni i mesec tak težko pričakujem. Zdaj na Risale sve hodile z mojev prijateljicov v edno drugo ves, gde sva se srečale z našimi domačimi deklami. To je bilo najno prvo srečanje z našimi v tujini. Tak vesela sam ešče tu ne bila, kak ravno tisti den. Spomnile smo se na tiste blažene dneve, gda bodo naši dragi znanci srečni i bodo lahko šli k Evharističnomi Jezusi i se njemi molili. Zato i me vas lepo prosimo, častiti duhovni oča i vse tiste, ki bodo šli z Vami, ka bi se tudi z nas spomnili v Vaših molitvah, ar smo me ne tak srečne, ka bi se z Vami veselile v slavnosti Evharističnoga Jezusa.

Zdaj Vam pa pošiljam najlepše pozdrave vsem, ki so ostali doma v našoj lepoj domovini, v Slovenskoj krajini i vsem, ki so raztepeni po širnem sveti, posebno pa starišom, bratom i sestram, celoj beltinskoj i bogojanskoj fari, pa našim dušnim pastirrom. Pozdravljam tudi g. dekana Jerič lvana v v Turnišči i njihove stariše, brate i sestre.

MIHALIČ VERA, Airvault, Francija.

Pozdrav pošiljajo: Sabotin Jožef iz Trnja v Franciji, gospodi vredniki Novin i Marijinoga lista. Piše, da je pri dobroj krščanskoj famiji, skoro vsakšo nedelo ide k meši i redno dobiva naše liste, štere tak rad šte. *Kalamar Štefan, Martinje, iz Francije, nedelskoj fari, g. plebanoši Čiriči, svojim starišom, vesi Martinje, tovarišom, rodbini, bratom i sestram. Boli ga, ka na Telovo morajo delati. Grah Ilonka iz D. Slaveč.* G. vredniki Novin, žele njim lübo zdravje od Boga i Bl. Device i Marije, da bi ešče dugo let mogli vrejüvati naše krščanske liste.

Dijaško polje.

Izbor prekmurskega slovstva.
Mohorjeva družba, duhovna mati slovenskega naroda, tudi onega, ki se razteza preko jugoslovanskih mej i in ki je „raztresen preko vsega sveta“, je pokazala „izredno kulturno razumevanje tudi za širjenje domačega in svetovnega slovstva med dijaštvo. V zbirki: „Cvetje iz domačih in tujih logov“, je izdala že pet zvezkov, ki so bili deležni zelo toplega sprejema in pohvale od strani šole in kritike. V času, ko nekateri mislijo, da ima vse, kar je narodnega, le nek historičen, nesodoben zvok, vrši ta zbirka veliko kulturno nalogo.

Z veseljem naznanjamo, da bo v tej zbirki izšel tudi Izbor prekmurskega slovstva in bo tako Mohorjeva družba položila slovenskemu dijaštvu v naročje tudi cvetje iz prekmurskih logov. V junijski številki književnega glasnika (str. 23) namreč uredništvo glede Cvetja poroča in napoveduje: „... Pa imamo za bregom tudi težjo, ki jo boš spočetka le bolj gledal ko bral, a je vendarle potrebno, da jo gledaš toliko časa, da si osvojiš nje vsebino; moral boš namreč ob njej predreti v težko dostopen svet prekmurščine, ki je tudi kos slovensčine. Prof. V. Novak, ki je sam prekmurski rojak in najboljši poznavavec prekmurskega slovstva, je poskrbel za *Izbor prekmurskega slovstva* od najstarejših časov do 1918. Le priznajmo si: Slovenska krajina z vso preteklostjo in prizadevanjem, da si ohrani slovensčino, nam je bila s sedmerimi pečati zaprta knjiga. Sedaj dobimo priliko, da spoznamo in vzljubimo tudi ta prizadevanja, da jih vklenemo v svojo narodno celoto in sodelujemo poslej z njimi. Prepričani smo, da tudi te knjižice, ki je že pripravljena za tisk, ne boste odklanjali, marveč pridno segali po njej, da s tem pokažete, kak ljubite sleherni kos slovenske zemlje in njeno besedo v vsaki živi obleki“.

Toliko bolj veljajo te besede nam, dijaštvu Slovenske krajine. Pokažimo, da znamo ceniti naše domače kulturne vrednote, a tudi delo našega odličnega, zelo delavnega rojaka prof. V. Novaka, ki s tako srečno roko odkriva naše

duhovno bogastvo in ob enem kaže, kako obširno in dragoceno je in da je še dela dovolj za nas vse, tudi najmlajše.

Naknjigo opozarjamo tudi učiteljstvo in drugo izobraženstvo v Slovenski krajini. M—ov.

Temelna pravila črensovskoga zmešnega meštarskoga (obrtniškoga) društva,

štero se je namesto negda obstoječega tkalečkoga, mlinarskoga, kovačkoga, kolarskoga, pintarskoga, stolarskoga, mesarskoga i šporarskoga „ceha“ osnovalo.

Odbor.

13. §.

Odbor obstoji, zvün predsednika, podpredsednika, zapisnikara i računskih poverjenikov, iz 12 odbornikov, šteri se v letnom občnem zbori po skrivnom glasovanju z razmerov večinov glasov na tri leta zeberejo na takši način, da tretjina zebраниh vsako leto izstopi. — V prvih dveh letaj se izstopniki po žrebanji, v drugih letaj pa po spunjenom delovanju naznanijo.

Izstopniki se znova lahko zeberejo.

Če bi se med tem časom štero mesto izpraznilo, se na dopolnenje toga do bližnjega občnoga zbora tisti člani pozovejo, šteri so z zebranimi člani največ glasov zadobili.

14. §.

Odbor vsaki mesec najmenje ednok i to vsakoga meseca stanoviti naprej naznanjeni den i vüro redno — zvüntoga pa kelikokrat bi potrebno bilo, zvünredno sejo drži. V tom slučaju se obravnave odborne seje odbornikom na prilični način naprej naznanijo. Na določivost obravnave je navzočnost večine vseh odbornikov s čestniki navküper potrebna. Če na določivost potrebno število odbornikov vküper ne bi prišlo, se med osmimi dnevami nova seja vküppozove, v šteroj se prve naznanjene obravnave brez razlike na število navzočih odbornikov končno določijo.

Šteri odbornik brez pravoga zroka trikrat iz seje izostane, tisti se za odpovedanoga, njegova čest pa za izpraznjeno drži.

15. §.

V področje odbora spada:

a) Nad gorvzetjom i izklüčenjom društvenih članov odločivati, v slučaji (3. i 4. §) s pridržanjem odobrenja občnoga zbora.

b) Vsakoletno volitev pomirilnoga poverjeništa občnomi zbori predložiti i delüvati, da se tudi od strani pomočnikov ednako število članov izvoli.

c) Volitve čestnikov bližnje pogodbe določiti i skrbeti, da blagajničar zadostno zagotovilo da, za na njega zavüpano društveno premoženje. Nadale na djanje čestnikov i na delovođenje paziti, njih mesečna poročila, pisma i mesečni penezni izkaz pregledati. Iz nemarnosti čestnikov shajajoče škode — slučajno na predlog računskih preglednikov preprečiti — pravico majo zapisnikara, blagajnika ali zastopnika iz opravljanja česti do bližnjega glavnoga spravišča odstraniti — i nje nadomestiti.

d) Razprave glavnoga spravišča imenüvati, proračun na pridočo leto pripraviti, kak tudi za končno dognanje določenj glavnoga spravišča skrbeti.

e) Iz razmer dela shajajoče tožbe preiskavati i i vravnati.

f) Za včenje vajencov skrbeti i na to gledoč pazitelstvo nositi.

g) Poprek — na vsaki mogoči način za dosego društvenih namenov skrbeti, na spunjavanje poedinih nalog, posebna poverjeništa osnovati i na pokrivanje društvenih izdatkov potrebne peneze med mejami proračuna stroškov za izplačilo odrediti.

Odborne zapisnike zavolo potrdenja zvün predsednika i zapisnikara, kak voditela zapisnikov eden izposlani odbornik i računski poverjenik podpiše.

Odbor si sam določuje razprave i posla red.

Glavno spravišče (Občni zbor).

16. §.

Društveniki vsako leto ednok i to vsako leto 20. augusta redni — zvün toga pa, kelikokrat bi potrebno

bilo, zvünredni občni zbor drži.

Na odločenje odbora, ali če 20 društvenikov z važnimi vzroki držanje zvünrednoga občnoga zbora želi, je predsedništvo dužno občni zbor vküppozvati. Vküppozvanje občnoga zbora se najmenje 8 dni pred dnevom zbora zgodi s pismenimi pozivi, na štere se dnevni red obravnave jasno naznaniti mora. Predlogi, šteri so v dnevni red ne zapisani, se samo teda vze-mejo pod razpravo občnoga zbora, če so s podpisi 10 društvenikov najmenje 8 dni pred dnevom zbora odbori notri dani.

Zbor ma moč določivosti, če je večina članov navzoči.

Če na prvo pozvanje določeno število članov vküper ne bi prišlo, se vküppozvanje med 8 dnevi ponoviti mora, v šterom slučaji na prve oznanjene obravnave gledoč (25. §. izvzemši) navzoči društveniki ne gledoč na njih število, valavno lahko sklepajo.

Razprave se parlamentarskim načinom vršijo. Glasovanje se redno z gorstajanjem zgodi. Če pri volitvah ali drugih zadevaj peršonska pitanja naprejdejo, se na želenje 10 društvenikov skrivno glasovati mora.

Predsednik samo pri priliki ednakosti votumov lahko glasuje i teda eden ali drugi predlog s svojim votumom določi.

17. §.

V področje občnoga zbora spada:
a) Volitev predsednika i podpredsednika, računskih poverjenikov i odbornih članov (glej 8. 11. 13. §.)
b) Razprava letnoga proračuna i toga vstanovljenje.

c) Določenje takse, štera se za poravnanje razmer pri gorjemanji i pogajanji vajencov i pomočnikov plača.

d) Predelanje društvenih pravil, štera se morajo ministerstvu poljedelstva, trgovine i obrti notripokazati.

e) Odstranjenje nevernih ali proti društvu delajočih čestnikov i odbornikov.

f) Razpüščenje društva, ali v drugo društvo stopljenje (glej 25. i 26. §.)

Zapisnike občnoga zbora, zvün predsednika i zapisnikara, trije izposlani društveniki s podpisom potrdijo. (Dale.)

Zdravstvo.

Borba proti müham. Mühe so najnevarnejše širitelice betegov, zato moramo začniti z bojom proti njim kem prle. Najbolši čas za to je zima. V zimi se skrivajo po pivnicaj na stenaj i v kotaj. Kak je malo bole topla, pa že nese samica jajčeca v stoječih vodaj, mlakaj, v gnojšnici itd. okoli 200. Mühe se hitro širijo i tak more meti edna mühe na milijone potomcov. Zato moramo odstraniti takše mlake i ka je tomi spodobno.

Najprve tak odpravimo mühe, če zaščitimo žabe i ptice, štere se hranijo z mühami. To so posebno lastavice. Zato ne razdirajmo njihovih gnezd i ne preganajmo je. Iz mlak pa napelajmo v tekočo vodo odvodne jarke, če nam pa to ne pomaga, vlejmo v vodo petrol, šteri vniči vse müšne ličinke. To je najbolše sredstvo v tom boji.

Če mam v želodci preveč kisline, ne smemo kaditi. Hrana naj vsebüje malo tekočin. Jejno večkrat na den, a ne preveč. Hrana naj bude mehka, raha pa brez začimb.

Pošta.

Grah Ilonka, Sawry sur Nied, Francija. Poslanih Din 140/80 januara sprejeli. 100 Din spisali za naročino l. 1935. 40 Din 80 p. za podporo Marijinoga lista i Ogručeka. Bog plačaj! — Mihalič Vera, Airvault, Francija. Din 81, nabranih med prijateljicami za Evharističnoga Krala, sprejeli. Tudi na Vas se bomo zmislili pri molitvah. Pozdravljene! — Vogrinčić Jožef, Pertoča 79. Mi pošiljamo vasoj hčeri redno Novine od 1. aprila. List njej bomo pa zdaj poslali. Penez smo ešče nikših ne dobili. Poskrbite, da se plača. — Horvat Franc, Bogojina. Prošene Ogručeke smo vam poslali. Če je Ošlai Barbara ne dobivala Novin v Francijo, smo mi ne krivi, liki ona, ar nam je ne javila dobroga naslova.

KÜPIM MALO POSESTVO 6—8 orajlov dobre zemle s hižov i gospodarskim poslopm, šteriva moreta biti v bližini cerkve v najbošem stanji. Najraj bi küpo v sobočkoj okolici. Plačam taki. Ponüdbe s točnim opisom pošlite najkšesnej do 4. julija na naslov: Kerec Mihael, Kruplünik 46. p. G. Lendava

Na plüčaj betežni, že več jezero je ozdravljenih.

Zahtevajte taki knigo od moje nove umetnosti ozdravljenja, ki je že vnoge rešila. More se ničati v vsakšem načini življenja i pomore, da beteg naglo premagamo. Nočno švicanje i kaševo prenehata, telovna teža se zviša, a postopno ovapnenje konča beteg.

Resni možje

zdravniške znanosti potrjujejo odličnost moje metode ino jo radi priporajajo. Kem prvele začnete z mojim načinom ozdravljenja, tem bo bolje.

Ščista k šenki i poštnine prosto dobite mojo knigo, iz štere bodete lahko prebrali vugno hasnovitoga.

Pišite taki,

zadostüje tudi dopisnica, na naslov: Zbiralno poštno mesto ERNST PASTERNAK, Berlin SO., Michaelkirchplatz 13., Abt. Z. 527.

SPORT.

S. K. Gradjanski (Čakovec) — S. K. Lendava 4:2 (1:1).

V nedelo je lendavsko športno društvo odigralo prvo nogometno tekmo na svojem igrišči. Kak mlado moštvo, je jako lepo igralo i lahko čestitamo tomi rezultati. Pač vsaki začetek je težki i tudi naše društvo je malo teško nastopilo proti Gradjanskomi, ar Gradjanski že duga leta špila. Tekma se je jako lepo začnola. Lendavčarje so prišli taki v napad i tudi dosegnoli prvi gol. Taki nato je Gradjanski začno malo bole resno igrati i je zednačo rezultat na 1:1. V drugoj polovici igre je Lendava precu popüstila, tak ka je Gradjanski eden za ovim tri gole strelo. Nazadnje je Lendava dosegnola dokončni gol. Priporočamo našemi mladomi društvu, da naj redno pohaja na vezbališče i smo zagvüšani, da uspeh de bolši, ar brezi včenja se ne razmijo vküper igrati i tudi nemrejo. Pred tekmov je držao govor g. Verbanjšek, katehet i izročo Gradjanskomi lepi püšeo korin.

Dražbeni oklic.

Dne 1. julija 1935 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 20. dražba nepremičnin zeruljiška knjiga k. o. Bratoncei vl. štev. 134 B 1/a, 135 B 1/a, 136 B 1/a, 138 B 1 cenilna vrednost: 14.520 Din, vrednost pritikline najmanjši ponudek: 9680 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, oddel. II., dne 23. maja 1935.

Lepo posestvo

z inventarom, z okroglo 12 orajlov obsejanov zemljov poleg velke ceste, 10 minut od cerkve, zidano stanovanje, vse na ravnici, se zavolo preselitve včasih oda. Cena niska, ne zamüdite prilike. Pita se pri ZAMUDA MARTINI, Žihlova št. 10., Sv. Jurij ob Ščavnici. 2-2

HIŠA

obstoječa iz 3 sob, kühinje i preteklin, z vrptom se oda za Din 35.000-

Poizve se v Prekmurskoj tiskarni v Murskoj Soboti.